

Rysande Ravel med periodinstrument

François-Xavier Roths tolkning av Ravels *Daphnis et Chloé* på tidstypiska instrument är gäckande.

En given referens när man lyssnar på nya inspelningar av Ravels "koreografiska symfoni" *Daphnis & Chloé* är London Symphony Orchestras (LSO) nästan 60 år gamla tolkning. **Pierre Monteux** stod den gången på dirigentpodiet och det gjorde han också 1912 vid Ryska balettens uruppförande av verket med **Nijinsky** som den manliga protagonisten.

Den franske dirigenten **François-Xavier Roth** bjuder nu med Les Siècles-orkestern på ett mer än hyfsat alternativ som dessutom tillför en extra dimension. Roth är chefsdirigent för både Kölns opera och anrika Gürzenich Orchester. Han är också en populär gästdirigent vid många av världens topporkestrar (däribland LSO). Les Siècles, som Roth bildade 2003, består huvudsakligen av unga musiker och sedan 2009 satsar de på att framföra alla verk som

BALETTMUSIK

Maurice Ravel: *Daphnis et Chloé*
Les Siècles, Ensemble Aedes, dirigent François-Xavier Roth, Marion Ralin-court, flöjt. (Harmonia Mundi)

Ballets Russes hade på sin repertoar. Deras historiskt informerade musicerande ledde till en kritikerrosad inspelning av **Stravinskys** *Våroffer* och *Petrusjka* och nu står *Daphnis et Chloé* i tur.

Tidstypiska stråkinstrument med strängar gjorda av kattarmar kan åstadkomma både mjukare och strävare nyanser än stålsträngar och det hörs i *Daphnis* graciösa dansuppsättning och i den dynamiska *Danse guerrière*. Det märks också att franska bleckblåsinstrument från förra seklets början låter mindre robusta än dagens brass. Trumpeterna har här en lyrisk timbre och valthornen klingar så där lämpligt dystra. Klarinetterna, fagotterna och det engelska hornet är vemodiga så det förslår. **Marion Ralin-court** åstadkommer med sin antika silverflöjt toner som påminner om en doft av nektar och fjärilens flykt. Ensemble Aedes lyckas ge en del av de ordlösa körpartierna en övernaturlig kolorit som får mig att rysa. Roth och Les Siècles animerade och backanaliska, men samtidigt nyanserade, tolkning av Ravels "grekiska" balett är nog nästan en musikalisk motsvarighet till panteism.

ALBERT EHRNROOTH